

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS BESLUT (tredje avdelningen)

den 21 mars 2013 *

”Artikel 99 i rättegångsreglerna — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 1896/2006 — Europeiskt betalningsföreläggande — Bestridande efter fristen — Artikel 20 — Förnyad prövning i undantagsfall — Exceptionella omständigheter föreligger ej”

I mål C-324/12,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) genom beslut av den 11 juni 2012, som inkom till domstolen den 9 juli 2012, i målet

Novontech-Zala kft.

mot

Logicdata Electronic & Software Entwicklungs GmbH,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Ilešić (referent) samt domarna E. Jarašiūnas, A. Ó Caoimh, C. Toader och C. G. Fernlund,

generaladvokat: N. Wahl,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

som, efter att ha hört generaladvokaten, avser att i enlighet med artikel 99 i rättegångsreglerna avgöra målet genom särskilt uppsatt beslut som är motiverat

följande

Beslut

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (EUT L 399, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Novontech-Zala kft. (nedan kallat Novontech-Zala) med säte i Ungern och Logicdata Electronic & Software Entwicklungs GmbH (nedan kallat Logicdata) med säte i Österrike.

* Rättegångsspråk: tyska.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning nr 1896/2006

- 3 Skäl 25 i förordning nr 1896/2006 har följande lydelse:

”När tidsfristen för att lämna in ett bestridande har löpt ut bör svaranden i vissa undantagsfall ha rätt att begära en förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet. En förnyad prövning i undantagsfall bör inte innebära att svaranden får en andra möjlighet att bestrida fordran. Under den förnyade prövningen bör sakförhållandena i målet inte bedömas utöver vad som följer av de exceptionella omständigheter som svaranden har åberopat. De andra exceptionella omständigheterna kan omfatta en situation då det europeiska betalningsföreläggandet grundades på att oriktiga uppgifter lämnats i ansökningsformuläret.”

- 4 Skäl 28 i förordningen har följande lydelse:

”För beräkning av tidsfristerna bör rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister [EGT L 124, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 1 s. 71] vara tillämplig. Svaranden bör underrättas om detta och informeras om att hänsyn kommer att tas till allmänna helgdagar i den medlemsstat där den domstol som utfärdar det europeiska betalningsföreläggandet är belägen.”

- 5 I artikel 1.1 i förordning nr 1896/2006 föreskrivs följande:

”Syftet med denna förordning är att

- a) förenkla, påskynda och sänka kostnaderna för förfaranden i gränsöverskridande fall som rör obestridda penningfordringar genom att införa ett förfarande för europeiskt betalningsföreläggande,

...”

- 6 Artikel 16.1–3 i förordning nr 1896/2006 har följande lydelse:

”1. Svaranden kan lämna in ett bestridande av det europeiska betalningsföreläggandet vid ursprungsdomstolen ...

2. Bestridandet skall sändas inom 30 dagar från det att svaranden delgivits föreläggandet.

3. Svaranden skall i bestridandet ange att han bestrider den aktuella fordran utan att behöva ange skälen för detta.”

- 7 I artikel 20.1–2 i förordningen föreskrivs följande:

”1. Svaranden skall efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 16.2 ha rätt att ansöka om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet hos den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten, när

...

- b) svaranden utan egen förskyllan har varit förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller exceptionella omständigheter,

förutsatt att svaranden i vilketdera fallet vidtar åtgärder utan dröjsmål.

2. Svaranden skall efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 16.2 också ha rätt att ansöka om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet vid den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten, när det är uppenbart att betalningsföreläggandet har utfärdats felaktigt med avseende på de villkor som fastställs i denna förordning, eller på grund av andra exceptionella omständigheter.”

Förordning nr 1182/71

8 I artikel 3 i förordning nr 1182/1971 föreskrivs följande:

”1. ...

Om en tidsfrist uttryckt i dagar ... skall räknas från det ögonblick då en händelse eller handling äger rum, skall den dag då händelsen eller handlingen äger rum inte ingå i tidsfristen.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkterna 1 och 4 skall följande gälla:

...

b) En tidsfrist uttryckt i dagar skall inledas vid början av första dagens första timme och upphöra vid utgången av sista dagens sista timme.

...

3. I tidsfristerna skall medräknas helgdagar, söndagar och lördagar, utom då dessa uttryckligen är undantagna eller tidsfristerna är uttryckta i arbetsdagar.

4. Om sista dagen av en tidsfrist som inte uttrycks i timmar infaller på en helgdag, söndag eller lördag, skall tidsfristen upphöra vid utgången av påföljande arbetsdags sista timme.

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

9 Den 14 oktober 2011 begärde Logicdata vid Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Wiens distriktsdomstol för handelsmål) att ett europeiskt betalningsföreläggande skulle utfärdas mot Novontech-Sala för ett krav på 30 586 euro, vilket belopp avsåg en obetald köpeskilling. Den 25 oktober 2011 utfärdade Bezirksgericht für Handelssachen Wien ett europeiskt betalningsföreläggande. Betalningsföreläggandet delgavs Novontech-Zala den 13 december 2011 i Zalaegerszeg (Ungern).

10 Novontech-Zala överlämnade det europeiska betalningsföreläggandet till sin advokat i Ungern, vilken den 13 januari 2011 bestred föreläggandet, alltså först efter det att 30-dagarsfristen för bestridande i artikel 16.2 i förordning nr 1896/2006 hade löpt ut. Det framgår av de handlingar i målet som domstolen har tillgång till att advokaten grundade sin beräkning av denna frist på det felaktiga antagandet att det europeiska betalningsföreläggandet hade delgetts Novontech-Zala den 14 december 2011 och inte den 13 december 2011, vilket var det riktiga förhållandet. Han hade beräknat fristen på så sätt att den löpte ut den 13 januari 2012 och inte den 12 januari 2012 som var

den verkliga fristdagen. Advokaten noterade, utan att kontrollera med den domstol som utfärdat det europeiska betalningsföreläggandet vilket datum fristen började löpa, den felaktigt beräknade fristdagen i sin tidsplanering och överlämnade således bestridandet för sent.

- 11 Bestridandet avvisades av Bezirksgericht für Handelssachen Wien genom beslut av den 24 januari 2012, eftersom det inkommit för sent.
- 12 Den 8 februari 2012 bestred Novontech-Zala, nu företrätt av en advokatbyrå i Österrike, beslutet om avvisning och ansökte hos Bezirksgericht für Handelssachen Wien bland annat om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet i enlighet med artikel 20 i förordning nr 1896/2006. Bezirksgericht für Handelssachen Wien lämnade ansökan om förnyad prövning utan bifall genom beslut av den 5 mars 2012.
- 13 Novontech-Zala överklagade nämnda beslut vid den hänskjutande domstolen och gjorde gällande att tvisten i första instans inte varit föremål för en korrekt rättslig prövning och att domstolen i första instans enligt artikel 20 i förordning nr 1896/2006 kan ompröva det europeiska betalningsföreläggandet.
- 14 Mot denna bakgrund beslutade Handelsgericht Wien att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:
 - 1 Innebär den omständigheten att en advokat inte har iakttagit fristen för att bestrida ett europeiskt betalningsföreläggande att detta kan läggas svaranden till last som egen förskyllan i den mening som avses i artikel 20.1 b i [förordning nr 1896/2006]?
 2. Om advokatens fel inte ska betraktas som egen förskyllan från svaranden, ska advokatens felaktiga notering av tidpunkten för när fristen att bestrida ett europeiskt betalningsföreläggande löpte ut då tolkas som en exceptionell omständighet i den mening som avses i artikel 20.2 i förordning nr 1896/2006?

Prövning av tolkningsfrågorna

- 15 Domstolen får enligt artikel 99 i rättegångsreglerna, om svaret på frågan inte lämnar utrymme för rimligt tvivel, på förslag av referenten och efter att ha hört generaladvokaten, när som helst avgöra målet genom särskilt uppsatt beslut som är motiverat.
- 16 Den hänskjutande domstolen har ställt sina två tolkningsfrågor, vilka ska provas tillsammans, för att få klarhet i huruvida åsidosättande av fristen för att bestrida ett europeiskt betalningsföreläggande på grund av ett felaktigt agerande från svarandens ombud kan utgöra grund för förnyad prövning av detta föreläggande, antingen på grund av att "svaranden utan egen förskyllan har varit förhindrad att bestrida fordran på grund av ... exceptionella omständigheter" i den mening som avses i artikel 20.1 b i förordning nr 1896/2006 eller på grund av "exceptionella omständigheter" i den mening som avses i artikel 20.2.
- 17 Novontech-Zala har hävdat att när svarandens ombud åsidosatt fristen för att bestrida ett europeiskt betalningsföreläggande på grund av sitt eget felaktiga agerande är villkoren för förnyad prövning av detta betalningsföreläggande uppfyllda enligt såväl artikel 20.1 b i förordning nr 1896 som artikel 20.2 i förordningen.
- 18 Logicdata, Österrikes regering, Greklands regering och Portugals regering samt Europeiska kommissionen anser i stället att villkoren för förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet inte är uppfyllda i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet.

- 19 Den i ovannämnda punkt angivna tolkningen är riktig.
- 20 Det är nämligen uppenbart att sådana omständigheter som de som föreligger i det nationella målet, det vill säga felaktig beräkning och notering av fristen för bestridande från svarandens ombuds sida inte utgör exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 20.1 b i förordning nr 1896/2006. De utgör inte heller exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 20.2 i förordningen.
- 21 Det framgår visserligen av artikel 20.1 b och 20.2 i förordning nr 1896/2006 att en förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande är möjlig när 30-dagarsfristen för bestridande har åsidosatts på grund av exceptionella omständigheter, vilka utgjort hinder för ett bestridande inom den föreskrivna fristen, och övriga villkor i nämnda bestämmelser är uppfyllda. När emellertid överskridandet av nämnda frist, såsom i det nationella målet, beror på bristande omsorg från svarandens ombuds sida kan en sådan situation – då den med lätthet hade kunnat undvikas – inte utgöra exceptionella omständigheter i den mening som avses i nämnda bestämmelser.
- 22 Om förnyad prövning av ett europeiskt betalningsföreläggande vore möjligt under sådana omständigheter som de i det nationella målet aktuella, skulle svaranden få en andra möjlighet att bestrida fordran i den mening som avses i skäl 25 i förordning nr 1896/2006.
- 23 Då villkoret om exceptionella omständigheter inte är uppfyllt saknas anledning att pröva huruvida övriga villkor i artikel 20.1 b i förordning nr 1896/2006, särskilt villkoret utan svarandens egen förskyllan, är uppfyllda.
- 24 Såsom framgår av lydelsen av artikel 20.1 b i förordning nr 1896/2006 ska nämligen, för att svaranden ska kunna få förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet i ett sådant fall då det inte är fråga om force majeure, tre kumulativa villkor vara uppfyllda. Dessa villkor avser, för det första, att svaranden har varit förhindrad att bestrida fordran i tid på grund av exceptionella omständigheter, för det andra att detta skett utan svarandens egen förskyllan och för det tredje att denne vidtar åtgärder utan dröjsmål. För det fall ett av dessa villkor inte är uppfyllt kan svaranden inte med framgång hävda att villkoren i bestämmelsen är uppfyllda.
- 25 Av vad som ovan anförts framgår att frågorna ska besvaras enligt följande. Åsidosättande av fristen för att bestrida ett europeiskt betalningsföreläggande på grund av ett felaktigt agerande från svarandens ombud kan inte utgöra grund för förnyad prövning av detta föreläggande. Ett sådant åsidosättande omfattas nämligen varken av exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 20.1 b i förordning nr 1896/2006 eller av exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 20.2 i förordningen.

Rättegångskostnader

- 26 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Åsidosättande av fristen för att bestrida ett europeiskt betalningsföreläggande på grund av ett felaktigt agerande från svarandens ombud kan inte utgöra grund för förnyad prövning av detta föreläggande. Ett sådant åsidosättande omfattas nämligen varken av exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 20.1 b i Europaparlamentets och rådets

förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande eller av exceptionella omständigheter i den mening som avses i artikel 20.2 i förordningen.

Underskrifter